

at den, der har haft det gode Aar, i indeværende Aar ser sin Indtægt og sin Betalingsevne synke. Det kan ogsaa tænkes, at en Mand dør, og det viser sig, at hans Bo er meget ringe. Der er derfor indsat en Bestemmelse, der svarer til den tilsvarende i den nuværende Lov om Indkomst- og Formueskat, om, at Finansministeren, hvor ganske særlige Forhold taler derfor, skal være bemyndiget til at eftergive eller nedsætte Skatten. Denne Skat tænkes opkrævet paa een Gang, idet man mener, at de, der skal bære den, ogsaa er i Stand til at betale den paa een Gang. Det skal ske pr. 1. December, og Skatten opkræves paa sædvanlig Maade, saa at Pengene med det samme indflyder i Statskassen.

Jeg kan hermed slutte for disse tre Lovforslags Vedkommende. For mig staar det saaledes, at hvis man overhovedet nu vil paalægge Skat, er der ikke megen anden Mulighed at vælge end den foreslaaede. Og hvis man vil Formaalet, maa man ogsaa ville Midlet. Mener man det rigtigt, at Staten nu opkræver disse Beløb, maa man gaa til Lovforslag som disse. Hvad det sidste angaar, kan jeg ikke tilnærmelsesvis sige, hvad det vil indbringe. Hvem skulde kunne vide det? Men efter det Skøn, man kan have, vil det i alt Fald indbringe det, der udkræves for at fylde Hullet med Hensyn til at bringe det Beløb, der er Tale om, op til at dække Renter og Afdrag paa Statslaanet. Men ellers er disse Lovforslag ret klare og gennemskuelige. De er til at tage eller ikke tage, ligesom man vil. Men Regeringen mener, at det er rigtigt at fremsætte dem, og mener, at det er forsvarligt at opkræve Skatten, saaledes som den her er foreslaaet. Regeringen mener ikke, at der i Øjeblikket er anden Vej til at skaffe Statskassen Midler.

Endnu har jeg kun tilbage at fremsætte *Forslag til Lov om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1915—16*. Det er det hvert Aar tilbagevendende Lovforslag, der plejer at gaa lydløst gennem Tinget, og jeg skal anbefale det til samme lette Gang i Aar.

Formanden: Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet har Ordet for at

fremsætte det ved Mødets Begyndelse anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Det gentager sig atter og atter i de senere Aar, at man paa Grund af den stærke og stadige Stigning, som der er i Skolefondenes Udgifter til Pensioner til Folkeskolens Lærerpersonale, er nødt til at forhøje Ligningerne til Amternes Skolefond for at tilvejebringe den nødvendige Balance. I Aar er det Vejle og Viborg Amter, der ønsker en saadan Forhøjelse. I Viborg Amt har man hidtil lignet 2 Kr. 50 Øre pr. Tønde Hartkorn. Man ønsker det nu forhøjet med 1 Kr. til 3 Kr. 50 Øre. I Vejle Amt ønsker man at gaa op ligeledes med 1 Kr., fra 1 Kr. 50 Øre til 2 Kr. 50 Øre pr. Tønde Hartkorn. Jeg haaber, at Lovforslaget maa kunne gaa hurtigt gennem Tinget.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Lukning om Aftenen af Butikker og Lagere m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1075; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 567).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Eduard Larsen): Det er lykkedes Udvalget under megen Resignation fra forskellige Sider at komme til et Resultat, der betyder absolut Enighed. Udenfor denne Resignation staar et Par enkelte Ændringsforslag, nemlig Ændringsforslag Nr. 2, der er af ren redaktionel Karakter, og Ændringsforslag Nr. 1, der omhandler Frisører. Efter Anmodning